

mæssige interesser indgår i zonelovens administration. Ved ophævelsen af fredningsplanudvalgene vil alene den pågældende ansøger – ud over kommunalbestyrelsen – stå som ankeberettiget.

Efter loven bliver en bredere kreds ankeberettiget efter principper svarende til anden nyere lovgivning på miljøministeriets område.

En forudsætning for at den udvidede klageadgang kan få betydning i praksis er, at de klageberettigede får kendskab til zonelovstilladelserne. Efter loven skal meddelte tilladelser derfor offentliggøres.

Loven træder i kraft den 1. januar 1979.

Lovforslaget blev fremsat og behandlet sammen med *forslag til lov om ændring af lov om naturfredning*. (Se nærmest foranstående sag).

Ved 3. behandling blev lovforslaget vedtaget med 106 stemmer (S,V, SF, DKP, RV, KrF, DR og VS) mod 21 (FP); 24 (KF, CD) og visse medlemmer af KrF) stemte hverken for eller imod forslaget.

81. Lov om ændring af lov om bygningsfredning. (Miljøminister *Niels Matthiasen*).

Lov nr. 26 af 25. januar 1978.

Fremsat	$\frac{6}{12}$	F. sp. 3129	Forslag som fremsat	A. sp. 2181
1. beh.	$\frac{10}{11}$	- - 4117		
2. -	$\frac{17}{11}$	- - 4590		
3. -	$\frac{20}{11}$	- - 4892	Forslag som vedtaget	C. - 201

Partiernes ordførere: Jørgen Frederiksen (S), Thorndahl (FP), Kristen Østergaard (V) og Annelise Gotfredsen (KF).

Ved loven ændres *revisionsbestemmelsen*, således at loven ikke revideres i indeværende folketingsår, men i 1978–79.

I den skriftlige fremsættelse begrundes udsættelsen således:

»Revisionsbestemmelsen blev oprindeligt indsat for at kunne vurdere behovet for øgede midler til Statens Bygningsfredningsfond, der årligt får et statstilskud på 800.000 kr. Begrundelsen for atter at udsætte revisionen er som i 1975–76, at der – som nærmere